

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 150/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. marca 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti AGROSPOL 5. TM, s. r. o., Hlavná 142, Tesárske Mlyňany, zastúpenej JUDr. Martinom Jánskym, Advokátska kancelária Jánsky & PARTNERS, s. r. o., Štúrova 1408/13, Nitra, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Nitra sp. zn. 18 C 397/2015 z 5. augusta 2015 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9 Co 955/2015 z 27. novembra 2015 (Rvp 1731/2016), ako aj uzneseniami Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7 Co 526/2014 z 29. septembra 2014 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 262/2015 z 26. novembra 2015 (Rvp 1732/2016) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti AGROSPOL 5. TM, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 1731/2016 a sp. zn. Rvp 1732/2016 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1731/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti AGROSPOL 5. TM, s. r. o., o d m i e t a pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 15. februára 2016 faxom a 22. februára 2016 poštou (podané na pošte 16. februára 2016, pozn.) doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti AGROSPOL 5. TM, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Okresného súdu Nitra (ďalej len okresný súd“) sp. zn. 18 C 397/2015 z 5. augusta 2015 a Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“ a „napadnuté uznesenia krajského súdu“) sp. zn. 9 Co 955/2015 z 27. novembra 2015 (Rvp 1731/2016), ako aj uzneseniami krajského súdu sp. zn. 7 Co 526/2014 z 29. septembra 2014 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ a „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“) sp. zn. 4 Cdo 262/2015 z 26. novembra 2015 (Rvp 1732/2016).

2. V petite podaných sťažností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu, zruší napadnuté uznesenia tak najvyššieho súdu, ako i napadnuté uznesenia krajského súdu a okresného súdu a veci vráti okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhla priznať jej finančné zadosťučinenie v každej sťažnosti po 5 000 € a náhradu trov konania.

II.

II.A

K spoločnému prerokovaniu vecí

3. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

4. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovvej časti tohto uznesenia, z ktorých vyplýva právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode 1 enunciátu tohto uznesenia.

II.B

5. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať sťažovateľ alebo jeho právny zástupca. K návrhu na začatie konania sa musí priložiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom s výslovným uvedením, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

8. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predložené sťažnosti nespĺňajú všetky náležitosti kvalifikovaných návrhov v zmysle ustanovenia § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde, pretože sťažovateľka s návrhmi nedoručila splnomocnenia pre advokáta na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ktorý sám aj koncipoval tieto sťažnosti, a to i napriek skutočnosti, že predloženie splnomocnenia je povinnosťou vyplývajúcou z už citovaného § 20 zákona o ústavnom súde (obdobne I. ÚS 262/2015).

9. Okrem toho sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu s návrhmi nedoručila napadnuté uznesenia najvyššieho súdu, krajského súdu, ako ani okresného súdu. Predloženie rozhodnutí všeobecných súdov, proti ktorým sťažnosti smerujú, je pritom v zmysle dikcie ustanovenia § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde zákonom ustanovenou podmienkou konania pred ústavným súdom. Sťažnosti sťažovateľky teda v predloženej podobe nespĺňajú ani ďalšiu náležitosť ustanovenú v § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej

činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že advokát je osobou povinnou pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky (a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta) a tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

11. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosti sťažovateľky preto odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už pri ich predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2016